

MARSZAŁEK

Województwa Kujawsko-Pomorskiego

Toruń, dnia 24 lipca 2024 r.

ŚG-I-B.7245.1.173.2024

DECYZJA

Na podstawie art. 34 ust. 5, ust. 12, ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572)

przedstawiam

stanowisko, w którym interpretację opisaną w piśmie z dnia 20 czerwca 2024 r. uzupełnioną pismem z dnia 11 lipca 2024 r. przez Pana X, Prokurenta X, ul. X, co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433 ze zm.), w sprawie dotyczącej ustalenia, iż w przypadku uzyskania oświadczenia od nabywającego produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych informującego, że nie jest on użytkownikiem końcowym, każdorazowo nie zachodzi przesłanka konieczności pobierania od niego tzw. opłaty konsumenckiej wynikającej z art. 3 ust. 1 ww. ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej – **uznają za prawidłową.**

Uzasadnienie

Pismem z dnia 20 czerwca 2024 r. (wpływ do tut. Urzędu: 25 czerwca 2024 r.) Pan X, Prokurent X, ul. X, zwanej dalej Stroną lub Wnioskodawcą, złożył wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, w sprawie obowiązku uiszczenia opłaty wskazanej w art. 3b ust. 1 ww. ustawy (tzw. opłata konsumencka).

Pismem znak: ŚG-I-B.7245.1.173.2024 z dnia 3 lipca 2024 r. wezwano Stronę do uzupełnienia wniosku. Strona udzieliła odpowiedzi pismem z dnia 11 lipca 2024 r.

Do wniosku zostało załączone potwierdzenie uiszczenia opłaty za wydanie decyzji o interpretacji indywidualnej zgodnie z art. 34 ust. 6 ustawy – Prawo przedsiębiorców.

Zgodnie z art. 34 ust. 3 ustawy Prawo przedsiębiorców, X we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej przedstawiła zaistniały stan faktyczny oraz własne stanowisko w sprawie:

Zgodnie z informacją zawartą we wniosku, X prowadzi działalność gospodarczą polegającą na pośrednictwie w handlu produktami jednorazowego użytku zawierającymi tworzywa sztuczne będącymi opakowaniami, które mogą podlegać konieczności pobrania tzw. opłaty konsumenckiej wynikającej z art. 3b ust. 1 ww. ustawy. Obiorcami ww. produktów nie są użytkownicy końcowi, co potwierdzone jest stosownym oświadczeniem, którego wzór Strona załączyła do wniosku.

We wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej postawiono pytanie:

„Czy w opisanej sytuacji w przypadku uzyskania przez Wnioskodawcę oświadczenia od kontrahenta (odbiorcy) produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, iż ten nie jest użytkownikiem końcowym, każdorazowo nie zachodzi przesłanka konieczności pobierania od niego tzw. opłaty konsumenckiej (art. 3 ust. 1 ustawy z 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej)?”

Stanowisko przedstawione przez Stronę:

„Wnioskodawca uważa, że uzyskując od kontrahenta produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych oświadczenie, iż ten nie jest użytkownikiem końcowym, nie zachodzi przesłanka konieczności pobierania od niego tzw. opłaty konsumenckiej (art. 3 ust. 1 ustawy z 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej.)”

Strona wskazała we wniosku, że nowelizacja ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433 ze zm.) wprowadziła konieczność pobierania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ww. ustawy.

Zgodnie z załącznikiem nr 6 ww. ustawy do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych podlegających zmniejszeniu stosowania zalicza się:

- 1) kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka;
- 2) pojemniki na żywność, w tym pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:
  - a) przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,
  - b) zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz
  - c) gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie - w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność.

Art. 2 pkt 11ac) ww. ustawy definiuje użytkownika końcowego jako podmiot nabywający produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub napoje, lub żywność w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w celu ich wykorzystania na potrzeby własne, bez dalszej odsprzedaży.

Wnioskodawca zauważył, że samodzielną decyzją nabywcy jest to czy wykorzysta on nabyte produkty jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego na potrzeby własne, czy do dalszej odsprzedaży. Zatem jeśli kupujący zadeklaruje sprzedawcy poprzez złożenie specjalnego oświadczenia, że nie jest użytkownikiem końcowym, to tym samym zwalnia to Wnioskodawcę z wszelkich obowiązków związanych z pobraniem tzw. opłaty konsumenckiej.

Marszałek Województwa Kujawsko-Pomorskiego udzielając interpretacji indywidualnej w przedmiotowej sprawie stwierdza, co następuje.

Z uwagi na konieczność zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko i zdrowie człowieka poprzez zmniejszenie ich stosowania, zgodnie z art. 3b ust. 1 ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, przedsiębiorcy prowadzący jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego oraz jednostki gastronomiczne, w których są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, wymienione w załączniku nr 6 do ustawy, będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty, są zobligowani do pobrania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego te produkty lub napoje lub żywność w tych produktach. Niepobieranie opłaty od użytkownika końcowego grozi administracyjną karą pieniężną w wysokości do 20 000 zł wymierzaną, w drodze decyzji, przez właściwego wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej (art. 40a pkt 1 i art. 40b ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej).

Opłaty za opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych (tzw. opłaty konsumenckiej), o której mowa w art. 3b ww. ustawy, nie będą ponosić przedsiębiorcy nabywający te produkty z zamiarem dalszej odsprzedaży. Taki przedsiębiorca będzie zobowiązany przepisami ww. ustawy do pobrania tej opłaty dopiero, gdy dostarczy te produkty do użytkownika końcowego.

Użytkownikiem końcowym, od którego należy pobrać opłatę, o której mowa w art. 3b ust. 1 ww. ustawy nazywa się podmiot nabywający produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub napoje lub żywność w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w celu wykorzystania ich na potrzeby własne, bez dalszej odsprzedaży (art. 2 pkt 11ac ww. ustawy).

Kluczową kwestią jest ustalenie czy nabywający produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub napoje lub żywność w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych jest użytkownikiem końcowym, od którego należy pobrać opłatę, o której mowa w art. 3b ust. 1 ww. ustawy. Konieczność pobrania opłaty zależna jest bowiem od statusu nabywającego oferowane przez Wnioskodawcę produkty.

Przepisy ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej nie zobowiązują sprzedawcy opakowań jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych do pobierania od nabywcy oświadczenia, że jest lub nie jest on użytkownikiem końcowym. Jednakże, w kontekście powyższego, w ocenie tut. Urzędu stosowanie oświadczenia, w którym nabywający oświadcza, że nie jest użytkownikiem końcowym może okazać się pomocne w ustaleniu konieczności pobierania lub nie opłaty wynikającej z art. 3b ust. 1 ww. ustawy.

Wobec powyższego zdecydowano jak w sentencji.

Niniejsza interpretacja przepisów dotyczy przedstawionego przez Wnioskodawcę stanu faktycznego i jest zgodna ze stanem prawnym obowiązującym w dniu wydania niniejszej interpretacji. Interpretacja zawarta w powyższej decyzji dotyczy wyłącznie tej indywidualnej sprawy.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy Stronie odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Toruniu za pośrednictwem Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego w terminie 14 dni od daty doręczenia przedmiotowej decyzji. Przed upływem terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia tut. Organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, niniejsza decyzja stanie się ostateczna i prawomocna.

Otrzymują:

1. Pan X, Prokurent X, ul. X
2. aa